

[Jørgen Estrup]

2. Genforhandling af budgettet for 1991, forliget sidste år med henblik på et nyt flerårigt forlig.

3. Genovervejelse af personel- og materielinvesteringer for at undgå fejlinvesteringer.

4. Sikring af størst mulig fleksibilitet på forsvarsbudgettet, så det hurtigst muligt kan tilpasses den internationale udvikling.

5. Nyt udredningsarbejde om de langsigtede beslutninger på forsvarsområdet.

6. Besparelser på forsvarsbudgettet anvendes bl.a. til finansiering af investeringer i Østeuropa.

Jeg kan kun sige, at det er yderst tilfredsstillende, at den dagsorden, som hr. Helge Adam Møller foreslog på bl.a. Det Radikale Venstres vegne, stort set er identisk med denne plan for omstrukturering og reduktion i forsvarets budget. Og jeg vil i parentes godt bemærke, at jeg går ud fra, at hr. Pelle Voigt og SF er lige så tilfredse som jeg, for hvis man mindes forårets debat, så vil man vide, at det er nøjagtig det samme indhold som i hr. Pelle Voigts dagsorden fra den debat. Jeg ved ikke, om jeg behøver at citere, men jeg vil da godt ganske kort minde om, at hr. Pelle Voigt dengang foreslog:

» – at respektere Det Radikale Venstres ønske om en genforhandling af forsvarsforliget og – omgående at indkalde Folketingets partier til forhandling om nedskæringer på forsvarsbudgettet . . .«.

Dagsordenen var naturligvis blevet endnu bedre, hvis alle fem forligspartier havde kunnet stå bag den, og det kan jeg kun beklage ikke er lykkedes.

Jeg synes, der er meget lidt forskel indholdsmæssigt mellem Socialdemokratiets og de fire andre forligspartiets dagsorden. Som hr. Hans Hækkerup selv nævnte, så var det ikke størrelsen af besparelserne i 1991, de 300 mio. kr., der skilte. Derimod åbenbart, at besparelsen skulle indpasses i en langsigtet plan for forsvaret i et nyt forlig.

Det, som de fire partier har foreslået i dagsordenen, svarer, det vil jeg godt understrege, helt til Folketingets beslutning den 30. juni 1988, som var optakt til forsvarsforlig og forsvarskommission. I slutningen af den folketingsbeslutning står der:

»Kommissionens redegørelser skal kunne danne grundlag for en eventuel genforhandling mellem forligspartierne af forsvarsbudgettet

for 1991 samt indgåelse af et forsvarsforlig for de følgende år.«

Jeg skal overhovedet ikke blande mig i Socialdemokratiets taktiske overvejelser i den øjeblikkelige, lidt anspændte politiske situation, men jeg synes alligevel, at det ud fra en snæver forsvarspolitisk betragtning undrer en smule, at man har valgt den holdning.

Det forekommer mig at være i alles interesse, at forsvaret styres ud fra en langsigtet planlægning og ikke af finanslove fra år til år.

Havde det ikke været godt allerede nu at sende det signal, at der også efter 1991 skal ske besparelser?

Lad mig slutte af med at sige, at den udvikling, der har været i Europa og i FN's rolle som konfliktløser og fredsbevarer, gør naturligvis, at vi fra dansk side skal ind i nogle helt grundlæggende overvejelser om forsvarets opbygning og forsvarets opgaver. Det er dem, vi fra radikal side gerne vil lægge op til med det arbejde, der nu skal sættes i gang.

Jeg synes, det er afgørende, at man bryder med den filosofi, som har været kendetegnende for den kolde krigs tid, at hvis man vil fred, så skal man forberede sig på krig. Det, vi skal over til i den kommende tid, er i stedet for, at hvis vi vil fred, så skal vi også forberede os på fred.

Arne Melchior (CD):

CD vil gerne starte med en honnør til forsvarsministeren for den tale, han har besvaret dagens forespørgsel med. Vi synes, det er reel snak, det er velgennemtænkt.

Hr. Pelle Voigt efterlyste visioner. Nu ved jeg godt, at ordet »visioner« kan bruges på forskellig måde, men ordbogens primære oversættelse er »syner«, og jeg er da glad for, at forsvarsministeren ikke ser syner og ikke lader sig forlede af åbenbaringer eller indbildte åbenbaringer. Hvis nogen skal have begge benene på jorden, så er det en forsvarsminister, og hans bedømmelse, at der er en 1-3-årig horisont for en omstilling af det danske forsvar, finder jeg helt jordnær, realistisk, gavnlig. Så tak for den tale!

Og så kan det på den baggrund ikke undre, at vi selvfølgelig afviser rimeligheden i SF's forespørgsel, dette med, at der kan spares.

Omstilling er som bekendt ofte omkostningskrævende. Det er meget tit, at det, når der skal lægges om, også når der skal rationaliseres, i første omgang faktisk koster penge.